

Så vil jeg godt sige, at man tager det for givet, at Danmark kun eksporterer virksomheder, men vi importerer altså rent faktisk også en del brugte virksomheder fra udlandet. I øjeblikket er den store dille ganske vist ikke lige netop industri-virksomheder, men vi importerer massevis af store lastbiler med både 6, 8 og 12 hjul fra det tidligere Sovjetunionen som gyllevogne. Det er en dille i øjeblikket.

I fremtiden bliver der en del spørgsmål om opstramning på emballageområdet, men her regner jeg med, at den forening, der står for det, kommer i samråd eller sender et brev. Den plejer at være ret aktiv, så her er jeg ret fortrøstningsfuld.

I øvrigt mener jeg egentlig, at det meste af det, der står i dette lovforslag, burde være fælles for alle EU-lande. Ellers vil det hurtigt blive sådan, at vi bliver anklaget for tekniske handelshindringer osv., hvis det er sådan, at vi opfører os anderledes end de andre EU-lande.

Det var mine bemærkninger til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er til fru Elsebeth Gerner Nielsen, som var heroppe og sige lidt om, at man ikke kunne forstå, at Venstre var imod oplysning.

Jeg kan i hvert fald forsikre for, at Venstre ikke er imod oplysning, tværtimod. Vi synes, at miljøpolitikken skal gøres folkelig – noget, der måske har været lidt problemer med indtil nu – så det er et helt forkert billede at tegne. Jeg tror også, fru Elsebeth Gerner Nielsen sagde, at lyset kun er for de lærde, og det skulle åbenbart fortolkes sådan, at det ikke er alle, der får noget ud af nogle fordele.

Men det, vi sagde, var: Gør nu noget ud af det her! Kæmp for den sag, hvis man mener, vi skal have den gennemført i Danmark, og sørg så for, at det bliver sammen med EU, at EU går ind her. Sørg for, at det sker i EU, så vi kan få det ratificeret. Det er jo det, man skal gøre.

Og i stedet for at læse Grundtvig her, kunne man måske læse lidt Piet Hein i stedet for, for han siger noget godt. Hos ham hedder det, at den, som er slagen for sin sag, han er tabt, før han starter sin sag. Sådan er det jo også. Man skal kæmpe for det, man tror på, og det kan vi også gøre i EU. Så hvis man virkelig mener noget med det her, så gå ned i EU og sælg sagen!

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Netop, og kampen starter her.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er altså lige før både hr. Niels J. Langkildes og hr. Aage Brusgaards bemærkninger om, at ministeren kun kan oplyse og ikke kan gribe ind, faktisk kunne give én lyst til at få strammet lovforslaget yderligere. Jo mere, de taler om det, jo mere kan man synes, det er rimeligt, at ministeren i nogle tilfælde har mulighed for at gribe ind. Den bemyndigelse kunne man da godt overveje at give ministeren.

Det er klart, at det er et vanskeligt spørgsmål, når det drejer sig om at eksportere udslidt materiel. Det er jo nogle gange en vurdering, hvor man kan sige, at det vil være en forringelse at beholde det i brug her, hvorimod det i andre lande faktisk vil være en forbedring af de forhold, der er dér. Sådan en vurdering kan godt lægges til grund. Men det kan jo også være sådan, at noget udstyr, der er forringet, faktisk også vil være en forringelse andre steder eller give en forkert udviklingsretning, og så var det måske et spørgsmål, om det ikke burde være sådan, at miljø- og energiministeren i et sådant tilfælde kunne gribe ind og stoppe eksporten.

Det var nogle af de overvejelser, jeg gjorde, da jeg hørte hr. Aage Brusgaards og hr. Niels J. Langkildes kommentarer. I den retning var det måske en meget god idé, for så fik man i hvert fald sat på plads, hvad det er, det egentlig drejer sig om: at sikre, at man ikke forringer miljøet andre steder ved salg af udtjente anlæg.

Tilbage til selve forslaget:

Man kan jo sige, at det er en lex Sojakage eller en lex Greenpeace, for det var faktisk Greenpeace, der for alvor rejste spørgsmålet om eksporten af Sojakagefabrikkens kloranlæg. Og det er jo også et godt resultat af de beslutningsforslag, som vi fremsatte, og som resulterede i en beretning, der fik tilslutning af et snævert flertal, men dog et flertal i udvalget, og som nu udmønter sig i nogle retningslinjer for ministeren. Samtidig tager man så også emballagen med, og det synes vi er en glimrende og væsentlig ting, som det også blev påpeget af Socialdemokratiets ordfører.

Der er dog nogle spørgsmål, jeg gerne vil have belyst:

Der står her, at for at denne lov kan træde i kraft, skal der være tale om væsentlige problemer for miljøet, men hvem vurderer, hvad der